

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

Dato: 23. juli 2009

THA/ J.nr. 2009-5199

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 30. juni 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 492 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra René Skau Björnsson (S).

Spørgsmål nr. 492:

"Vil ministeren give nogle typiske eksempler på hjælpemidler, der har ændret karakter fra at være hjælpemidler til at blive forbrugsgoder, og samtidig forklare, hvad det er, der har gjort, at det konkrete hjælpemiddel har skiftet status?"

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet er der indhentet en udtalelse fra Ankestyrelsen, som har oplyst følgende:

"Som et eksempel kan nævnes computere. Ved den nu ophævede principafgørelse 0-106-95 fandt Ankestyrelsen, at en computer var et hjælpemiddel, jf. bistandslovens § 58 (nu servicelovens § 112). I 2001 fandt Ankestyrelsen ved den ligeledes ophævede principafgørelse C-53-01, at en computer var et forbrugsgode, hvortil der kunne ydes støtte med et beløb svarende til 50 % af prisen på et almindeligt standardprodukt af den pågældende art. Det skal bemærkes, at afgørelsen er truffet efter indførelsen af forbrugsgodebegrebet i serviceloven. Der blev lagt vægt på, at computeren også for borgeren med funktionsnedsættelse havde en forbrugsgodeværdi ved siden af den handicapkompenserende funktion. I 2006 har Ankestyrelsen vurderet, at computere er forbrugsgoder, der normalt indgår i sædvanligt indbo. Der henvises til principafgørelse C-9-06, som er omtalt i besvarelsen af spørgsmål 493 (SOU alm. del).

Som et andet eksempel kan nævnes hvilestole. I 1997 vurderede Ankestyrelsen, jf. den nu ophævede principafgørelse 0-159-97, at der kunne ydes hjælp til en hvilestol efter hjælpemiddelreglerne, hvis der var tale om en stol, der var specielt indrettet med henblik på at afhjælpe det konkrete handicap. Stolen skulle i øvrigt indeholde specielle individuelle funktioner eller være individuelt tilpasset, således at stolen havde en handicapkompenserende karakter ud over, hvad der fandtes på en almindelig otium-stol, der blev anskaffet af mennesker med alderssvarende funktionsnedsættelser, uden at der var tale om egentlige handicap.

I 2001 har Ankestyrelsen vurderet, at en hvilestol er et forbrugsgode. Dette ligger implicit i principafgørelse C-23-01, som i øvrigt udstikker generelle retningslinjer for, hvilke momenter der skal indgå i vurderingen af, hvorvidt et forbrugsgode er at betragte som sædvanligt indbo.”

Karen Ellemann

/ Karin Ingemann